

தேனி இணையத்தளம்

www.Thenee.com / www.Theneeweb.de

Email: Thenee41@hotmail.com / Theneeweb@yahoo.de

Online Newspaper in Tamil

Vol.10

16.10.2012

முதற்பக்கம்
யாழ்ப்பாணநகரசபை
ஆணந்தசங்கரி
ஈ.பி.ஆர்.எஸ்.எப்
ஈ.பி.டி.பி
ஈரஅணல்
நெருப்பு
புளொட்
துர்
டெலோ நியூஸ்
இலங்கைநெற்
மீன்மகன்
கத்திரம்
மகாவலி
உண்மைகள்
கவிமலர்
கிருத்தியம்
அலை
பூக்களிர்
எங்கள்தேசம்
நேயாஸ்நடேசன்
விடிவெள்ளி
எங்கள்பூமி
தமிழ்புகே
புயல்
புளொட் யுகே
யாழ்ப்பாணம்
புண்ணியாயின்
யவ்னா ருடே
எஸ்.ஆர்.லெம்பட்
பலூர்
தமிழ்பூன்
கவசங்களைதல்
தூங்காத கண்கள்
யாழ்ப்பாணம்
தமிழ்குரல்
துருவம்
தினசரி
இலங்கை முஸ்லீம்
ஆயுள்
ஆறாம் அறிவு
எதுவரை
அறிக்கை நியூஸ்
தாய் நாடு
ARRR
Asientribune
The lka academic
Tamil Week
The Hindu
Daily News
Sunday Times
Daily Mirror
The island
The Sunday Leader
ColomboPage
Sunday Times
CNN

புலிகளின் வதை முகாம்களில் ஒன்றரை ஆண்டுகள் துன்புற்ற தோழர் மணியம் எழுதும் அனுபவத்தொடர் (69)

69. அரசாங்கம் தனது வசமுள்ள மானிட விரோதச் செயற்பாட்டாளர்களைத் தாமதமின்றி விசாரித்துத் தண்டனை வழங்க வேண்டும்!

சென்ற தொடரில் நான் குறிப்பிட்ட, புலிகளின் ஆணைக்கோட்டை வதை முகாமில் இருந்த புலிகளின் புலனாய்வுப் பிரிவு விசாரணையாளர்களில் சிலரது பெயர்கள் ஞாபகமின்மை காரணமாக விடுபட்டுப் போயிருந்தன. விடுபட்ட பெயர்கள் வருமாறு:

இளவழகன், நவநீதன், மாதுங்கன், தும்சன்.

இவர்களைத் தவிர இன்னும் சிலரது பெயர்கள் விடுபட்டுப் போயிருக்கலாம். ஞாபகம் வரும்போது தெரிவிப்பேன். இவர்களது பெயர்களை நான் இங்கு தெரிவிப்பதற்குக் காரணம், இவர்கள் மனித குலத்திற்கு எதிராக இழைத்த மிக மோசமான குற்றங்களிலிருந்து தப்பிவிடக்கூடாது என்பதற்காகவே.

ஜேர்மனியில் கொடுங்கோலன் ஹிட்லரின் ஆட்சி நிலவிய காலத்தில், யூத இன மக்களுக்கு எதிராகவும், கம்யூனிஸ்டுகள் மற்றும் ஜனநாயகவாதிகளுக்கெதிராகவும், ஹிட்லரின் உளவுப் பிரிவான கெஸ்டாபோ அமைப்பு நிகழ்த்திய படுகொலைகள், சித்திரவதைகள், நாட்டைவிட்டு விரட்டுதல் போன்ற நடவடிக்கைகளுக்குப் பொறுப்பாக இருந்த பலர் தமது தொண்ணூறாவது வயதுகளில் கூட, இன்றும் பல உலக நாடுகளில் கைதுசெய்யப்பட்டுத் தண்டனைக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு மேற்கு நாடுகளில் நாஜிசம், பாசிசம் பற்றிய விழிப்புணர்வு உயர்வாக இருக்கின்றது.

ஆனால், எமது நாட்டில் பெரும் அழிவுகளைச் சந்தித்த பின்னரும் கூட, எமது மக்கள் மத்தியில் அவ்வாறான ஒரு நிலைமை ஏற்படாமல் இருப்பது வருத்தத்துக்குரியது மட்டுமின்றி, அந்த விழிப்புணர்வின்மையால் மீண்டும் அப்படியான ஒரு பயங்கரமான நிலைமை ஏற்படக்கூடிய அபாயமும் உள்ளது. அதிலும் மிகவும் மோசமான விடயம் என்னவெனில், இந்தப் பாசிசப் புலிகளிடம் பணம் பெற்றுக்கொண்டு தமது அரசியல் பிழைப்புகளை நடாத்தி வரும் சில தமிழக அரசியல்வாதிகளும், புலிகளைக் காட்டி, புலம்பெயர் தமிழர்களிடம் பல வருடங்களாகக் கோடிக்கணக்கான டொலர்களையும், யூரோக்களையும் கொள்ளையிட்ட சில புலம்பெயர் புலிகளும், இன்னமும் புலிகளை விடுதலைப் போராளிகளாகச் சித்தரித்துத் தமது பிழைப்பைத் தொடர முனைவதுதான்.

அத்துடன் இந்த விடயத்தில் இலங்கை அரசாங்கத்தின் செயற்பாடுகளும் திருப்தி அளிப்பதாக இல்லை. புலிகள் 30 வருடங்களாக இலங்கையில் எத்தனையோ நாசகாரச் செயல்களில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளார்கள். நாட்டின் ஜனாதிபதி, அமைச்சர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், உயர் அரச அதிகாரிகள், அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள், மாற்று இயக்கப் போராளிகள், சமய - சமூகத் தலைவர்கள், தொழிற்சங்க - தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவன ஊழியர்கள், கல்வியாளர்கள், எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், மத குருமார்கள், அந்நியப் பிரஜைகள், பொதுமக்கள் எனப் பல்லாயிரக்கணக்கானோரைக் கொன்றிருக்கிறார்கள்.

தவிர, அரசாங்கக் காரியாலயங்கள், பாடசாலைகள், கோவில்கள், வைத்தியசாலைகள், தொழிற்சாலைகள், பஸ் - ரயில் நிலையங்கள், பாலங்கள், குளங்கள், துறைமுகங்கள், விமான நிலையங்கள், பஸ்கள்; - ரயில்கள் - விமானங்கள், கப்பல்கள் எனப் பலவற்றை அழித்திருக்கிறார்கள். இதன் மூலம் நாட்டுக்கு பலகோடி ரூபா பெறுமதியான சொத்தழிவை ஏற்படுத்தியிருப்பதுடன், மக்களது அடிப்படைத் தேவைகளையும் இல்லாமல் செய்திருக்கிறார்கள்.

இந்த அழிவுகளைச் செய்தவர்கள் புலிகள்தான் என அரசாங்கத்துக்கும், பொதுமக்களுக்கும் நன்கு தெரியும் என்ற போதிலும், அதில் ஈடுபட்ட குறிப்பான நபர்கள் யார் யார் என்பது தெரியாமல் இருந்ததுடன், அவர்களைக் கைதுசெய்து, அவர்கள் மீது சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுத்துத் தண்டிப்பதற்கும் அரசுக்கு வாய்ப்பில்லாமல் இருந்து வந்தது. ஏனெனில் சகல புலிக் குற்றவாளிகளும் வடக்கு கிழக்கில் இருந்த பாதுகாப்பான தளப்பகுதிகளில் இருந்து வந்தார்கள்.

ஆனால் 2009 மே 18ஆம் திகதி புலிகள் இலங்கை மண்ணிலிருந்து இராணுவ ரீதியாக அழிக்கப்பட்ட பின்னர், இந்தப் புலிக் குற்றவாளிகளின் பாதுகாப்பு சரணாலயம் தகர்ந்து போனது. புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன் உட்பட பல முக்கிய புலித் தலைவர்கள் இறுதல் போரின் போது கொல்லப்பட்டு விட்டனர். சிலர் நாட்டைவிட்டுத் தப்பியோடி விட்டனர். சிலர் கைது செய்யப்பட்டனர். சில முக்கியமான புலிகள் உட்பட, பத்தாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட புலிகள், இராணுவத்திடம் சரணடைந்தனர்.

இந்த சரணடைந்த புலிகளில் சாதாரணமானவர்களுக்கு புனர்வாழ்வு அளிக்கப்பட்டு, அவர்களை மீண்டும் சமூகத்துடன் இணைப்பது அவசியம் என்பதில், யாருக்கும் கருத்து முரண்பாடு இருக்கப் போவதில்லை. ஆனால் இப்படிச் சரணடைந்தவர்கள் மத்தியில் கடந்த காலங்களில் பாரதூரமான மனித உரிமை மீறல்களில் ஈடுபட்டவர்கள் நிச்சயமாக இருப்பார்கள். இந்த குற்றவாளிகள் எடுத்த எடுப்பில் தாம் இழைத்த குற்றங்களைச் சொல்லிவிடமாட்டார்கள். அது எல்லாக் குற்றவாளிகளினதும் பொது இயல்பு. அவர்களை உரிய முறையில் (வன்முறையை நான் இங்கு குறிப்பிடவில்லை) விசாரிப்பதன் மூலம், பல உண்மைகளை வெளிக்கொணர முடியும்.

யுத்தம் முடிவடைந்து 3 வருடங்களுக்கு மேலாகியும், இந்தப் புலிகளில் சிலரது விசாரணை விபரங்களைக்கூட அரசாங்கம் பொதுமக்களுக்கு வெளியிடாமல் இருப்பது, அரசாங்கத்தின் மீது மக்களுக்குச் சந்தேகத்தையே ஏற்படுத்துகின்றது. (சந்திரிகாவின் ஆட்சிக் காலத்தில், ஐக்கிய தேசியக் கட்சித் தலைவர் ரணில் விக்கிரமசிங்க உட்பட பலர் சம்பந்தப்பட்ட 'பட்டலந்த வதை முகாம்' பற்றிய விசாரணை அறிக்கை பூர்த்தி செய்யப்பட்டும், இன்றுவரை அது பிரகாசப்படுத்தப்படவில்லை என்பதை மக்கள் நன்கு அறிவார்கள்) மக்களுக்குச் சந்தேகம் ஏற்படுவதற்கு இன்னொரு காரணம், புலிகள் இயக்கத்துக்கு சர்வதேச அரங்கில் ஆயுதங்களும் பணமும் சேகரித்து அனுப்பிய 'கே.பி' என அழைக்கப்படும் குமரன் பத்மநாதனும், புலிகளின் பேச்சாளராக இருந்த தயா மாஸ்டர் என்பவரும், இன்று அரசாங்கத்தின் சிறப்பு விருந்தினர்கள் போல் பராமரிக்கப்படுகிறார்கள். இவ்வளவுக்கும் கே.பி தனது தவறை உணர்ந்து, தானாக முன்வந்து சரணடைந்தவரும் அல்ல. உண்மையில் இவர்களும் மக்கள் விரோதச் செயல்களிலும், போர்க் குற்றங்களிலும் ஈடுபட்டவர்கள் தான். சில தகவல்களைப் பெறுவதற்காக தந்திரோபாய அடிப்படையில் இவர்களை நடாத்துவது என்பது வேறு. அதை விடுத்து, இவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளித்து கௌரவப் பிரஜைப் போல் நடாத்துவது என்பது வேறு.

இந்தப் புலிக் குற்றவாளிகளில் அரசாங்கத்தின் பிடியில் இருப்பவர்களைவிட, நாட்டுக்குள்ளேயும், வெளிநாடுகளிலும் பலர் தலைமறைவாகவும், சுதந்திரமாகவும் இருக்கின்றனர் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. உதாரணமாக இங்கு ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியாகும் 'உதயன்' பத்திரிகையை,

Yarl TV Live

புலிகளின் வதை முகாம்களில் ஒன்றரை ஆண்டுகள் துன்புற்ற தோழர் மணியம் எழுதும் அனுபவத்தொடர்

சிங்களவர்கள் ஆகிய நாங்கள்

யாழ்ப்பாணத்தின் அவலம்!

சொல்ல மறந்த கதை:

ராஜீவ் கொலையாளிகளின் குற்றப் பின்னணி!

தமிழ் மக்கள் இழந்து வரும் சந்தர்ப்பங்கள்

ஜயசேனவும் ராஜகலேந்திரனும்

BBC
Newsnow

இணையத்தளத்தின் ஊடாக இடையிடையே வாசிப்பதுண்டு. அதற்குக் காரணம், அப்பத்திரிகையின் மீதான அபிமானத்தின் காரணமாக அல்ல. நான் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த காலத்திலேயே அப்பத்திரிகையின் 'சிறப்பியல்புகள்' பற்றி நன்கு அறிந்தவன். எனவே நான் இப்பொழுது அப்பத்திரிகையை வாசிப்பதின் நோக்கம் வேறு.

அதாவது முதலாவது காரணம், எப்படி ஓர் ஊடகம் இருக்கக்கூடாது என்பதற்கு அப்பத்திரிகை 'முன்மாதிரியாக நடந்து கொள்ளும் முறையைத் தெரிந்து கொள்வதற்காக. இரண்டாவது காரணம், வட பகுதித் தமிழ் மக்களில் பலர் தமது குடும்ப மரண அறிவித்தல்களை அந்தப் பத்திரிகையில் எளிமட்பரம் செய்வதால், எனக்குத் தெரிந்தவர்களின் மரணங்களை அதனுடாகத் தெரிந்து கொள்வதற்காக. (அதன் காரணமாக சிலர் 'உதயன்' பத்திரிகையை 'செத்த வீட்டுப் பேயர்' என - இரண்டு அர்த்தங்களில் - அழைப்பதுமுண்டு. ஆரம்ப காலங்களில் யாழ்ப்பாணத்தில் செல்வாக்குடன் வெளிவந்த 'இந்து சாதனம்' பத்திரிகையும், இறுதிக் காலத்தில் இந்த அடைமொழியால் அழைக்கப்பட்டதுண்டு. அதற்காக 'உதயன்' பத்திரிகைக்கு அந்திம காலம் நெருங்கிவிட்டதாக நான் சொல்வதாக யாரும் தயவுசெய்து அர்த்தப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டாம்)

அப்படி 'உதயன்' பத்திரிகையை அண்மையில் ஒருநாள் வாசிக்கையில், ஒரு மரண அறிவித்தல் எனது கண்ணில் பட்டது. மரணித்தவர் நான் பலிகளின் வதை முகாமில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த போது, பலிகளது புலனாய்வுப் பிரிவில் முக்கிய பொறுப்பிலிருந்த ஒருவன். அவனது இயக்கப் பெயர் 'ஈழவன்'; என்பது கல்வியன்காடு புதுச் செம்மணி வீதியிலிருந்த பலிகளின் 'விநோத் முகாம்' என்னும் முகாமுக்கு அவன் அப்பொழுது பொறுப்பாக இருந்தான்.

இந்த முகாமைப் பலிகள் ஒரு இடைத்தங்கல் முகாமாகப் பயன்படுத்தினர். பலிகளால் பல்வேறு பகுதிகளில் பிடிக்கப்படுபவர்கள், வெளவேறு சித்திரவதை முகாம்களுக்கு அனுப்பப்படுவதற்கு முன்னர் இங்கு சில நாட்கள் தங்க வைக்கப்பட்டிருப்பது நேர தூசிகை வகுக்கப்படும் வரை வழமை. அதுபோல பலிகளின் சித்திரவதை முகாம்களிலிருந்து 'விசாரணை' முடிந்து, மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டவர்கள் அல்லது நிறைவேற்றப்பட்டவர்கள் போக மீதியாகவுள்ள நாவற்குழியிலிருந்த 'பண்டிதர் சிறந்த வெளி சீர்திருத்த முகாமுக்கு' அனுப்பப்படுபவர்களும், அங்கு தண்டனைக் காலத்தை அனுபவித்த பின்னர், விடுதலை செய்யப்படுவதற்காகக் கொண்டு வரப்படுபவர்களும் இந்த முகாமில் சில நாட்கள் தங்க வைக்கப்படுவது வழமை.

'தீப்பொறி' இயக்கத்தின் தலைமை உறுப்பினர் தோழர் நோபேர்ட் விடுதலை செய்யப்படுவதற்கு என்று சொல்லி, நாவற்குழி முகாமிலிருந்து கொண்டு செல்லப்பட்டு, இந்த முகாமில் வைக்கப்பட்டிருந்த போதே 'காணாமல்' போனார். அவரை பொட்டம்மாளின் ஆட்கள் நள்ளிரவில் வெள்ளை வானில் வந்து 'கூட்டிச் சென்ற' விடயத்தைப் பின்னர் நான் என்னுடன் நாவற்குழி முகாமில் தண்டனை அனுபவிக்க வந்த, பலிகளின் முன்னாள் உறுப்பினன் மயூரன் என்பவனின் மூலம் அறிந்துகொண்டேன். மயூரன் தனது தண்டனையை அனுபவிப்பதற்காக நாவற்குழிக்கு அழைத்து வரப்படுவதற்காக, அந்த முகாமில் தங்க வைக்கப்பட்டிருந்த நேரத்தில் இந்த உண்மையை அறிந்து கொண்டான்.

நான் கூட பலிகள் எனக்கு வழங்கிய ஒன்றரை ஆண்டுகள் தண்டனைக் காலத்தை முடித்துக்கொண்டு, விடுதலை செய்யப்படுவதற்காக நாவற்குழி முகாமிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட போது, இந்த வினோத் முகாமில்தான் சுமார் 5 நாட்கள் வரை தங்க வைக்கப்பட்டிருந்தேன். என்னுடன் பலர் அங்கும் இங்கும் செல்வதற்காகத் தங்க வைக்கப்பட்டிருந்தனர். என்னை விடுதலை செய்வதற்கு முன்னர் பலிகளின் புலனாய்வுப் பிரிவில் பொட்டம்மானுக்கு அடுத்த நிலையிலிருந்த கபிலம்மான் என்னுடன் சுமார் 3 மணித்தியாலங்கள் வரை உரையாடியதும் இங்குதான்.

இந்த முகாமுக்குப் பொறுப்பாக அந்தக் காலகட்டத்தில் இருந்த ஈழவன் காலமானதாக (இயற்கை மரணம்) அண்மையில் ஒருநாள் 'உதயன்' பத்திரிகையை வாசிக்கும் போது அறிந்து கொண்டேன். அதைப் படித்த போது பழைய சம்பவங்கள் நினைவுக்கு வந்தன. இவனது தம்பியும் பலிகள் இயக்கத்தில் இருந்தவன் தான். அவனது பெயர் ரெக்ஸ் என்பது. அவன் ஏதோ தவறு செய்ததற்காக பலிகளால் பலிகளால் கைது செய்யப்பட்டு, எம்முடன் நாவற்குழி முகாமில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தான். அங்கு அவன் பலிகளுக்கு இராணுவச் சீருடைகளும், துப்பாக்கி ரவைக்கூடுகள் வைக்கும் 'கோல்ஸ்ரர்களும் தைக்கும் பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருந்தான்.

பின்னர் அவன் விடுதலையாகி வந்து, யாழ்கஸ்தூரியார் வீதியில் இயக்கச் செல்வாக்கில் பணம் படைத்தவர்களே அந்த வீதியில் கடை எடுப்பது கஸ்டம்) ஒரு கடை எடுத்து தையல் நிலையம் ஒன்றை நடாத்தி வந்தான். இப்பொழுது அவன் பிரான்சில் வாழ்வதாக அவனது அண்ணன் ஈழவனின் மரண அறிவித்தல் மூலம் அறிந்து கொண்டேன்.

இங்கு நான் சொல்ல வருவது என்னவெனில், பலிகளின் முக்கியமான ஒரு முகாமான விநோத் முகாமுக்குப் பொறுப்பாக இருந்த ஈழவன் என்பவன், எவ்வித பிரச்சினையுமின்றி இயக்கத்தை விட்டு விலகியோ என்னவோ திருமணம் செய்துகொண்டு, குழந்தையும் பெற்று யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்துவிட்டு காலமாகியிருக்கிறான் என்பதையே. அவன் சாதாரண மனிதர்களைப் போல குடும்ப வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டது எனக்கும் மகிழ்ச்சிதான்.

பலிகள் இயக்கத்தில் இணைந்திருந்து, பல மனித விரோதச் செயல்களில் ஈடுபட்ட பலர், எவ்விதமான விசாரணைகளுக்கும் உள்ளாகாமல், அரசாங்கத்தின் பார்வையிலிருந்து தப்பி இலங்கைக்கு உள்ளேயே சாதாரணமாக வாழ்ந்து மரணித்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இந்த ஈழவன் ஓர் உதாரணம் என்பதைத்தான், இங்கு நான் அழுத்திச் சொல்ல வருகின்றேன். இவர்கள் எல்லோரையும் அரசாங்கம் தேடிப் பிடித்துக் கொல்ல வேண்டும் என நான் சொல்ல வரவில்லை. ஆனால் இப்படியானவர்கள் செய்த மனித விரோதச் செயல்கள் கண்டிப்பாக விசாரிக்கப்பட்டுத் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்பதைத்தான். இப்படியானவர்களை விசாரித்தால் பலிகளின் தலைமை செய்த ஏராளமான மனித விரோதக் கொடுஞ் செயல்களை வெளிச்சத்துக்குக், கொண்டுவர முடியும். உதாரணமாக 'தீப்பொறி' இயக்கத்தின் நோபேர்ட்டை அந்த நள்ளிரவில் வந்து கொண்டு சென்றவர்கள் யார்? அவர்கள் அவரை எங்கே கொண்டு சென்றார்கள்? இறுதியில் அவரை என்ன செய்தார்கள்? இவற்றுக்கெல்லாம் உத்தரவிட்டவர் யார்? என்பது போன்ற விடயங்களை வெளிக் கொணர்ந்திருக்க முடியும்.

இதனால் தான் நான் உட்பட பல ஜனநாயக ஆர்வலர்கள் கருதுவது என்னவெனில், அரசாங்கம் தன் வசம் உள்ள புலி உறுப்பினர்களை உரிய முறையிலும், விரைவாகவும் விசாரித்து உண்மைகளை மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவதுடன், குற்றமிழைத்தவர்களுக்கு உரிய தண்டனையும் வழங்க வேண்டும். எந்தக் காரணம் கொண்டும் மக்களுக்கு எதிராகக் குற்றமிழைத்தவர்கள் சட்டத்தின் பிடியிலிருந்து தப்பவிட விடக்கூடாது. இது குற்றமிழைத்த அரச இராணுவத்தினருக்கும் பொருந்தும்.

பலிகளின் மீதான இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை நான் முன்வைக்கும் போது, சிலர் அரச படைகள் இந்த 30 வருடப் போர் முழுவதிலும், இறுதிக்கட்டப் போரின் போதும், பல தமிழ் மக்களைக் கொன்றிருக்கையில், பலிகளின் செயல்களை மட்டும் ஒருதலைப் பட்சமாகக் குறிப்பிடுவதேன் என வினவலாம்.

ஒரு போரின் போது, போரில் ஈடுபடும் இரு தரப்பினரும் மரணிப்பதும், போரில் ஈடுபடுபவர்கள் மக்களைக் கொல்வதும் நடைபெறுவதுதான். குறிப்பாக பலிகளுடான இறுதிக்கட்டப் போரின் போது, பலிகளால் தமது பாதுகாப்புக் கேடயமாக ஒரு சிறிய பிரதேசத்தில் பிடித்து வைக்கப்பட்டிருந்த 3 இலட்சம் மக்களில் சில ஆயிரம் மக்கள் இரு தரப்பினரதும் துப்பாக்கிப் பிரயோகம், செல் தாக்குதல்கள் என்பவற்றில் சிக்கி மரணித்தனர். எனது குடும்பத்துக்குள்ளேயே 4 பேர் - எனது சொந்த அக்காவின் கணவர், எனது சொந்த அண்ணனின் மனைவி, எனது மனைவியின் தாய் மாமன், எனது மனைவியின் சொந்தச் சகோதரியின் மகன் (இவன் சிறுவர் போராணியாகப் பலிகளால் பிடித்துச் செல்லப்பட்டவன்) கொல்லப்பட்டுள்ளனர். (இதைவிட பலிகளினால் எனது குடும்ப உறுப்பினர்களும், நெருங்கிய உறவினர்களும் அனுபவித்த துன்பியல் சம்பவங்களின் நீண்ட பட்டியல் ஒன்றுண்டு. சந்தர்ப்பம் வாப்க்கும் போது அதைப் பின்னர்

விவரிப்பேன்

அத்துடன், எமது கட்சியின் புத்தகக் கடையில் நீண்ட காலம் பணி புரிந்தவரும், விசுவமடு விவசாயியும், மண்டைதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவருமான தோழர் சிதா.முத்துலிங்கம் செல் வீச்சில் மரணித்தார். எமது சின்னஞ்சிறு கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பலர் மரணித்தனர். அத்துடன் எமது தோழர்கள், நண்பர்கள், தெரிந்தவர்கள் எனப் பலர் மரணித்தனர்.

இந்த அப்பாவிப் பொதுமக்களின் மரணங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவை. அந்த மரணங்களுக்கான உரிய விசாரணைகள் நடாத்தப்பட்டு, குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்படுவதுடன், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உரிய இழப்பீடுகளும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதில் எவ்வித மாற்றுக் கருத்துக்கும் இடமில்லை.

ஆனால் நான் இங்கு குறிப்பிடும் புலிகளின் மனித விரோதச் செயல்கள் என்பன, போர்க்களத்தில் நடைபெற்றவை அல்ல. அவை சாதாரண காலத்தில் சித்திரவதை முகாம்களை நிறுவி, அங்கு மனிதர்களைப் பிடித்து வைத்துச் சித்திரவதை செய்ததையும், கொலை செய்த சம்பவங்களையுமே நான் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன். அதுவும் தமிழ் மக்களின் விடுதலைக்காகப் போராடுகின்றோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, தமது இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களையே, அவர்கள் கொண்டிருந்த மாற்றுக் கருத்துக் காரணமாகக் கொடுமைக்கு உள்ளாக்கியதை, என்ன காரணத்தைச் சொல்லியும் நியாயப்படுத்தவிட முடியாது என்பதைத்தான்.

எனது அடுத்த தொடரில், புலிகள் தாம் பிடித்து வைத்திருந்தவர்களுக்குச் செய்த சித்திரவதை முறைகளில் சிலவற்றை விவரிக்கும் போது, புலிகள் மனிதப் பிறப்புகள் தானா என்பதை, இந்தத் தொடரை வாசிப்பவர்கள் தீர்மானித்துக் கொள்வார்கள் என நம்புகிறேன்.

தொடரும்

[முன்னைய பதிவுகள்](#)